ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ Κ΄. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1900 **ΑΡΙΘ. 15**

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† **Ὁ** . . . . (πρόεδρος)

† **Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος** ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† **Ὁ Ἀρχιγρ. τῆς Ἱ. Συνόδου** ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)

† **Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος** ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ

ΧΡ. ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ (γραμματεύς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. **5**

διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. **3**

ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ **25**

ἑξαμηνιαία τὰ ἡμίση

Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

Ἕνεκα τῆς ἑορτῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἡ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» ἐκδίδοται σήμερον Σαββάτῳ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου περὶ τῆς ἀφῆς τοῦ Κυριακοῦ Σώματος, ὅπως τῇ μὲν Μαγδαληνῇ ἐκωλύετο, ἐπετράπη δὲ τῷ Θωμᾷ — Βιβλιολογία — Κοινοποιήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ

Ἐκεῖνο ὅπερ μετ' ἰδιαιτέρας ἀγαλλιάσεως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνεγράψαμεν, πραγματευόμενοι περὶ τῆς εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς τακτικῆς φοιτήσεως τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, καθ' ἅπασαν μὲν τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα τῶν σεπτῶν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Παθῶν, δυνάμεθα πάνυ εὐφροσύνως νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἡ πρόθυμος καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συρροὴ τοῦ πληρώματος εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς ἀποτελεῖ λίαν παρήγορον σημεῖον ὅτι ὁ πρὸς τὴν ἁγίαν ἡμῶν θρησκείαν ζῆλος καὶ εὐλάβεια βαίνουσιν ὁλονὲν αὔξοντα καὶ κρατυνόμενα, τοῦθ' ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὸ ζηλωτῷ τῷ τρόπῳ σκοπιμώτερον καὶ συστηματικώτερον διενεργούμενον κήρυγμα τοῦ θείου λόγου καὶ τὸν διορισμὸν ἐν ταῖς ἑκασταχοῦ ἐνορίαις προϊσταμένων θεολόγων.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐν μέσῳ ἀπειροπληθεστάτου εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος, κατακλύσαντος τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναὸν καὶ τὸν νάρθηκα αὐτοῦ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐτέλεσε κατανυκτικώτατα καὶ μεγαλοπρεπέστατα τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν συλλειτουργούντων Αὐτῇ τῶν σεβασμιωτάτων ἁγίων συνοδικῶν Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου, Ἀμασείας Ἀνθίμου, Βερροίας Κωνσταντίου, Μαρωνείας Ἰωακείμ, Κορυτσᾶς Γερβασίου, Προικοννήσου Παρθενίου καὶ τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν Βελεγράδων Βασιλείου καὶ Χαλδείας Γερβασίου μετὰ τοῦ πρεσβυτερίου τοῦ ναοῦ.

Ὡσαύτως μεγαλοπρεπεστάτη καὶ ἐπιβλητικωτάτη ἐτελέσθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Τῇ ὁρισθείσῃ ὥρᾳ προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδᾶτος καὶ Δ. Στεφάνου, πληρεξούσιος ἐπὶ τῶν προξενικῶν συμβάσεων, ἡ Α. Ε. ὁ Στσερμπατσεὺ ἐπιτετραμμένος τῆς ρωσικῆς πρεσβείας ἐκπροσωπῶν τὴν Α. Ε. τὸν ἀπόντα πρεσβευτήν, ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ὀλλανδίας βὰν Βέκερλιν, ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα Φίλων, ὁ χρέη πρώτου γραμματέως τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας ἐκτελῶν Καρατζᾶς, ὁ ἐκ τῶν διερμηνέων κ. Λαγουδάκης καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας καὶ τοῦ προξενείου, ὁ κ. Μάϊκωυ, β' γραμματεὺς τῆς ρωσικῆς πρεσβείας καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι κ. Κάουφμαν καὶ πρίγκηψ Δολγουρούκωυ, ὁ πρίγκηψ Τρουβωτσκόϊ, ὁ ναυτικὸς πράκτωρ Πέτρωυ καὶ οἱ κυβερνῆται τῶν ρωσικῶν φυλακίδων «Κολχίδος» καὶ «Τσερνομόρετς» μετά τινων ἀξιωματικῶν τῶν φυλακίδων, ὁ α' γραμματεὺς τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας βαρόνος Στίρτσα. Ἐκ δὲ τῶν ὁμογενῶν βαθμούχων αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ Στεφανάκης Μουσοῦρος βέης, ὁ Παυλάκης Φενερλῆς πασᾶς, Ἀλέξανδρος Μαυρογένης, πρώην πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Ἀμερικῇ, Ἀνδρέας Κοπάση ἐφέντης, Ἰωάννης Βιθυνὸς ἐφέντης· ὁ Ἀλ. Παντζίρη βέης, ὁ Γ. Φ. Γεωργιάδης καὶ Ν. Φ.

Γεωργιάδης, ὁ Ν. Σγουρίδης ἐφέντης, ὁ Μ. Γρηγοριάδης ἐφέντης, ὁ Κ. Κωνσταντινίδης, ὁ Κ. Ξανθοπουλίδης, ὁ Ἰ. Μαμόπουλος ἐφέντης, ὁ Ἀβραὰμ Βαπορίδης ἐφέντης, ὁ Τζώρτζη βέης Κολλητίδης, ὁ Μ. Χαρτοφύλαξ Μανουὴλ Γεδεών, ὁ ἀνθυπίλαρχος τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς Ρωμύλος Σπαθάρης, καὶ οἱ ἐρίτιμοι ὁμογενεῖς τραπεζῖται Παῦλος Στεφάνοβικ Σκυλίτσης, Εὐστάθιος Εὐγενίδης, Θ. Μαυρογορδᾶτος, Κωνστ. Βλαστάρης καὶ πλεῖστοι ἄλλοι γνωριμώτατοι ἔμποροι καὶ ἔγκριτοι λόγιοι.

Μετὰ τὴν προσέλευσιν πάντων τῶν ἀνωτέρω ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμεν. Πατριάρχης περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν σεβασμιωτάτων ἀρχιερέων μετέβη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μ. Συνοδικοῦ καὶ ἤρξατο ἀμφιεννύμενος κατὰ τὴν εἰθισμένην τάξιν διὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου, καὶ τοῦ Δευτερεύοντος Παρθενίου καὶ τοῦ Τριτεύοντος Βενιαμὶν τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν, ἐκφωνουμένων ὑπ' αὐτῶν τε καὶ τῶν λοιπῶν διακόνων τῶν ὡρισμένων ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς ῥητῶν, τῶν δὲ χορῶν τοῦ πατριαρχ. ναοῦ ψαλλόντων παρὰ τὴν θύραν τοῦ Συνοδικοῦ ἀργῶς καὶ ἐμμελῶς τὸ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

Τῆς ἀμφιέσεως τῆς τε Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῶν ἁγίων ἀρχιερέων περατωθείσης ἐν τῷ Μ. Συνοδικῷ ἡ πομπὴ ἐν πλήρει τάξει κατῆλθεν εἰς τὸν ναόν, τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος ὑποβασταζομένης δεξιᾷ μὲν ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς ῥωσικῆς πρεσβείας Στσερμπατσεύ, ἀριστερᾷ δὲ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδάτου, στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων ἀναχαιτιζόντων τὸν συνωστισμὸν τοῦ πλήθους. Τῆς συνοδίας πάσης εἰσελθούσης εἰς τὸν ναὸν καὶ τὰς οἰκείας θέσεις πάντων καταλαβόντων, ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μετὰ τῆς εἰθισμένης ἐκκλησιαστικῆς μεγαλοπρεπείας. Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη, ὡς ἔθος, εἰς πολλὰς ξένας γλώσσας, ἤτοι ἑλληνιστὶ μὲν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῶν σεβασμιωτάτων ἁγίων Ἀμασείας καὶ Βερροίας καὶ τοῦ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιακόνου, σλαυωνιστὶ δὲ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ἀδριανουπόλεως, τουρκιστὶ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Μαρωνείας, λατινιστὶ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Κορυτσᾶς, ἀλβανιστὶ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Βελεγράδων, ῥωσιστὶ ὑπὸ τοῦ πρωθιερέως τῆς ῥωσικῆς πρεσβείας ἀρχιμ. Ἰωνᾶ, γερμανιστὶ ὑπὸ τοῦ διακόνου τῆς αὐτῆς πρεσβείας, καὶ ἀρμενιστὶ ὑπὸ τοῦ Μ. Συγκέλλου Νικοδήμου.

Περατωθείσης τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, πᾶσα ἡ ἐπίσημος συνοδία καὶ ἐξῆλθε τοῦ ναοῦ καὶ διὰ τῆς κλίμακος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἀνῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μ. Συνοδικοῦ. Τῆς Α. Θ Παναγιότητος δὲ ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης βαθμῖδος τῆς κλίμακος προσφωνησάσης εἰς τὸ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ συνωστισμένον πλῆθος τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τοῦτο ἐξητωκραύγησε ζωηρῶς ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ Ἄνακτος καὶ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος. Εἶτα ἡ Α. Θ. Π. εἰσελθοῦσα εἰς τὸ Μέγα Συνοδικὸν προσεφώνησε καὶ εἰς τὴν ἐν αὐτῷ πολυπληθῆ ἔγκριτον ὁμήγυριν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» εὐξαμένη ὅπως ἐπὶ πολλὰς ἐτῶν περιόδους ἑορτάζῃ ἐν ἀγαλλιάσει τὴν Λαμπροφόρον τοῦ Κυρίου Ἀνάστασιν, μεθ' ὃ ἀπεκδυσαμένη ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς Γραφείῳ τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν, ἐπανῆλθε καὶ διένειμεν ἐπὶ ὥραν ἱκανὴν τὰ εἰθισμένα ᾠά.

—*Συγχαρητήρια.* — *Ἐπὶ* ταῖς ἑορταῖς τοῦ ἁγίου Πάσχα συνεχάρησαν τηλεγραφικῶς τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ αἱ ΑΑ. ΘΘ. ΠΠ. οἱ Πατριάρχαι πρώην Κωνσταντινουπόλεως Νεόφυτος ὁ Η' καὶ Ἄνθιμος ὁ Ζ', αἱ ΑΑ. ΜΜ. οἱ Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων Δαμιανός, πρώην Ἱεροσολύμων Νικόδημος, πρώην Ἀντιοχείας Σπυρίδων, αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ἀνθόπουλος πασᾶς καὶ ὁ ἐν Βρυξέλλαις καὶ Βελγίῳ Στέφανος Καραθεοδωρῆς. Διὰ γραμμάτων δὲ οἱ σεβασμιώτατοι μητροπολῖται καὶ πρόεδροι τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ρωσίας καὶ Ἑλλάδος, καὶ οἱ μητροπολῖται τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Διὰ τῶν ἁρμοδίων δὲ διερμηνέων ἡ Α. Υ. ὁ πρωθυπουργὸς καὶ αἱ ΑΑ. ΕΕ. οἱ ὑπουργοὶ καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, τα μέλη τοῦ Δ.Ε.Μ. Συμβουλίου, οἱ παρεπιδημοῦντες μητροπολῖται, οἱ ἀρχιερατικῶς προϊστάμενοι τῶν ἐνοριῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τόπων, ὁ ἐνταῦθα ἱερεὺς τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας αἰδεσιμολογιώτατος Θεόδωρος Δάουλιγκ, οἱ πανοσιολ. Σχολάρχαι τῆς Θεολογικῆς καὶ Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἀρχιμ. Ἀπόστολος Χριστοδούλου καὶ Μ. Κλεόβουλος, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἀνωτέρων παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτηρίων μετὰ τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν, οἱ ἱερατικῶς προϊστάμενοι μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, πρόεδροι διαφόρων σωματείων καὶ πλεῖστοι διακεκριμένοι λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες καὶ πολὺ ἄλλο πλῆθος ἐκ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Τὴν δὲ Τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀντεπισκέψατο τοὺς σεβασμιωτάτους ἁγίους συνοδικούς, τοὺς παρεπιδημοῦντας μητροπολίτας καὶ τοὺς ἐπισκεψαμένους Αὐτὴν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ἐξοχωτάτους πρεσβευτὰς τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, πολλοὺς δὲ ἐγκρίτους καὶ λογάδας ὁμογενεῖς διὰ τῶν πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου, Μ. Ἀρχιδιακόνου, τοῦ Δευτερεύοντος καὶ τοῦ Τριτεύοντος.

Ὁμοίως ἡ Α. Θ. Π. ἀνελθοῦσα εἰς τὸν ἄνω Βόσπορον ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἐκ τῶν συνοδικῶν μητροπολίτου Βερροίας Κωνσταντίου ἐπεσκέψατο τὴν Α. Σ. τὸν μητροπολίτην Δέρκων Καλλίνικον, τὴν Α. Ε. τὸν ἀπό τινος ἀδιαθετοῦντα ἄρχοντα Μέγαν Λογοθέτην Σταυράκην βέην Ἀριστάρχην καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην πρώην Ἀντιοχείας Σπυρίδωνα.

Ὡσαύτως κατ' ἐντολὴν τῆς Α.Θ.Π. ἐπεσκέψατο

ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρμενομαθοῦς Διαγγελέως τῶν Πατριαρχείων Δημ. Τσολακίδου, τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Πατριάρχην τῶν Ἀρμενίων Ὀρμανιὰν κατ' οἶκον, καὶ τὸν Ἐμμανουελιὰν Πατριάρχην τῶν ἀρμενοκαθολικῶν, καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Πατριάρχου τῶν Παλαιοσύρων, διὰ δὲ τοῦ Μ. Συγκέλλου Νικοδήμου συνοδευομένου ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Δ. Τσολακίδου τὸν σοφολογιώτατον Τοποτηρητὴν τῆς ἀρχιρραβινείας.

Χθὲς Παρασκευήν, ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. μεταβάντες ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τοῦ κ. Τσολακίδου εἰς Ἑπταπύργιον παρέστησαν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Προέδρου τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Ἁγίου Δέρκων συμπαραστατουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἁγίου Μαρωνείας καὶ τοῦ θεοφιλ. Ἐπισκόπου Λεύκης, εἶτα δὲ ἐπισκεψάμενοι μετὰ τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν Ἐφόρων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἰατρῶν τῶν Καταστημάτων τὰ διάφορα τμήματα, ἤτοι τὸ Γηροκομεῖον, τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον κτλ. παρεκάθισαν καὶ εἰς τὴν παρατεθεῖσαν κατὰ τὸ γεῦμα τράπεζαν.

— *Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον Σταυροδρομίου.* — Τὸ ἐν Πέραν Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον τῆς Κοινότητος, ἑπόμενον τῇ ὑπ' αὐτοῦ καθιερωθείσῃ συνηθείᾳ, τοῦ τελεῖν τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν θερινῶν μηνῶν, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, μετὰ τὰς προηγηθείσας γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν, ἐτέλεσε τὴν ἀπονομὴν τῶν ἀπολυτηρίων ταῖς ἀποφοιτησάσαις. Τῆς θυμήρους τῶν γραμμάτων τελετῆς προέστη ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν συνοδίᾳ τῶν σεβασμιωτάτων ἁγίων συνοδικῶν Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου, Βερροίας Κωνσταντίου, Μαρωνείας Ἰωακεὶμ Κορυτσᾶς Γερβασίου, καὶ ἄλλων κληρικῶν. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν καὶ αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδᾶτος σὺν τῇ εὐγενεστάτῃ πρεσβείρᾳ συζύγῳ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν συμβάσεων πληρεξούσιος τῆς Ἑλλάδος Δ. Στεφάνου, ἔτι οἱ πρόξενοι Ρωσίας Λαγωύσκης, ἐκπροσωπῶν τὸν πρεσβευτήν, καὶ Ἑλλάδος Φίλων, ἀντιπρόσωπος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας, οἱ ἐρίτιμοι ὁμογενεῖς τραπεζῖται Παῦλος Στεφάνοβικ Σκυλίτσης, Λεωνίδας Ζαρίφης, καὶ πολὺ ἄλλο φιλόμουσον ἀκροατήριον.

Μετὰ τὴν εἰθισμένην ἱερὰν τελετὴν χορὸς μαθητριῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ γνωστοῦ μουσικοδιδασκάλου Εὐστρατίου Παπαδοπούλου ἔμελψεν ἁρμονικώτατα ὕμνον πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶτα ὕμνους πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον, τὴν Α. Θ. Παναγιότητα καὶ τὸ σεπτὸν αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος τῆς Ρωσίας, διὰ τῆς γενναιόφρονος ἐτησίας δωρεᾶς τοῦ ὁποίου μεγάλως ἀνακουφίζεται ἡ οἰκονομικὴ τοῦ παιδευτηρίου κατάστασις. Ἀνελθοῦσα μετὰ ταῦτα τὸ βῆμα ἡ πεπειραμένη καὶ ζηλωτῶς ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ταύτης ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν μοχθοῦσα λογία διευθύντρια αὐτῆς Ἑλένη Καλογερᾶ διὰ συντόμου καὶ ἀπερίττου ἐκθέσεως διετύπωσε τὴν κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος συντελεσθεῖσαν πνευματικὴν συγκομιδήν, μεθ' ἣν ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων ταῖς ἀποφοιτησάσαις.

Κατόπιν ὁ ἀξιότιμος Ἰωάννης Καστέλλης ἀνέγνω τὴν λογοδοσίαν τῆς ἐφορείας παρουσιάσας εὐάρεστον τὴν οἰκονομικὴν τοῦ εὐαγοῦς καθιδρύματος κατάστασιν καὶ ἐξάρας τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Κοινότητος πρὸς τὴν σεπτὴν ρωσικὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν ἐπὶ τῇ πολυτίμῳ ἐτησίᾳ δωρεᾷ αὐτῆς, τὴν ζηλωτὴν μέριμναν τῶν κοσμητριῶν ὑπὲρ τῆς σχολῆς, ὡς καὶ τὴν φιλομουσίαν ἐγνωσμένων δωρητῶν μηδέποτε τοῦ ἱδρύματος τούτου ἐπιλανθανομένων, ἀλλὰ ἔργῳ ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ μακρὰν ὄντων, κοπιώντων καὶ εἰσφερόντων.

Τὴν τελετὴν ἐπεσφράγισε διὰ προσλαλιᾶς ἐξ ὑπογυίου λίαν προσφόρου ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπιδαψιλεύσασα τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ φυτωρίου ποικιλοτρόπως συντελούντων καὶ ὀτρηρῶς μοχθούντων.

— *Τὸ ἐν Μόσχᾳ Μετόχιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.* — Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μ. Δευτέρᾳ ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεκάλεσεν εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν τὰ μέλη τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου πρὸς λῆψιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως περὶ τοῦ ἐν Μόσχᾳ Πατριαρχικοῦ Μετοχίου. Κατὰ ταύτην δὲ ληφθείσης ὑπ' ὄψει τῆς πρό τινος ὑπὸ τοῦ ἀρχιμ. Ἰακώβου Βατοπεδινοῦ ὑποβληθείσης αἰτήσεως, δι' ἧς ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἐσχάτως ἐξενεχθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τοῦ νὰ καταβάλῃ κατ' ἀποκοπὴν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον τὸ ποσὸν τῶν χιλίων ὀθωμανικῶν λιρῶν ἐτησίως, ἅμα δὲ ὅτι ἀναλαμβάνει εἰς βάρος αὐτοῦ πάσας τὰς τακτικὰς τοῦ Μετοχίου δαπάνας ὡς καὶ τὴν ἀπότισιν τῶν κτηματικῶν φόρων τοῦ καθιδρύματος καὶ τὰς συνήθεις ἀναγκαίας ἐπισκευάς, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἀνέθετο καὶ αὖθις τῷ εἰρημένῳ ἀρχιμανδρίτῃ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ εἰρημένου Μετοχίου.

Ἡ Α. Πανοσιολογιότης διαταχθεῖσα ἵνα εὑρεθῇ τὸ Πάσχα ἐν Μόσχᾳ, ἀπῆλθε τῇ ἁγίᾳ καὶ Μ. Τρίτῃ ἐφοδιασθεῖσα διὰ πατριαρχικοῦ Πιττακίου ἐν ᾧ καθορίζονται λεπτομερῶς οἱ ὅροι τῆς τοῦ Μετοχίου διαχειρίσεως καὶ δι' οὗ ἐκφράζεται ἡ πεποίθησις ὅτι ἐργασθήσεται μετὰ ζήλου πρὸς ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν προαγωγὴν τοῦ πατριαρχικοῦ ἱδρύματος.

— *Μονὴ Εἰκοσιφοινίσσης.* — Ἀνεγράψαμεν πρὸ μηνῶν ὅτι ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δράμας ἱερὰ Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τῆς Εἰκοσιφοινίσσης διατελεῖ ἐν οἰκονομικῇ δυσπραγίᾳ καὶ ὅτι, ἡ ἀπαλλαγὴ

τοῦ ἱεροῦ τούτου σκηνώματος ἀπὸ τοῦ ἄχθους τῶν χρεῶν αὐτοῖ, ἐπανειλημμένως ἀπησχόλησε τὴν προσοχὴν τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου.

Ἤδη πάνυ εὐαρέστως ἀγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐξ Ἀλιστράτης, κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας Δράμας ὁρμώμενος, ἐν Βελιγραδίῳ δὲ τῆς Σερβίας ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένος εὐσεβὴς ὁμογενὴς *Εὐάγγελος Θωμᾶ*, ἐκ πόθου ἱεροῦ τοῦ συντελέσαι εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ σκηνώματος κινούμενος ἀνεκοίνωσεν ἐσχάτως τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ ὅτι προσφέρεται ἵνα διὰ δανείου ἐπ' ἐλαχίστῳ τόκῳ ἐξοφλήσῃ πάντα τὰ χρέη τῆς Μονῆς καταβάλλων ἐπὶ μὲν τοῦ παρόντος χιλίας ὀθωμανικὰς λίρας, μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ ἑτέρας χιλίας πρὸς ἐντελῆ ἀπαλλαγὴν αὐτῆς ἀπὸ πάσης ὀφειλῆς.

Ἡ Ἐκκλησία πάνυ εὐαρέστως διατεθεῖσα ἐπὶ τῇ αὐθορμήτῳ ταύτῃ γενναιοφροσύνῃ τοῦ ἀνδρός, τεκμηριούσῃ εὐσεβῆ καὶ φιλόστοργα αἰσθήματα, διὰ γράμματος αὐτῆς προτίθεται ἵνα ἐκφράσῃ τῷ φιλογενεῖ τέκνῳ Εὐαγγέλῳ Θωμᾷ τὴν πλήρη αὐτῆς εὐαρέσκειαν καὶ τὰς εὐχαριστίας μετὰ τῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν αὐτῆς.

— *Πατριαρχικὰ Συλλυπητήρια.*— Ἡ Α Θ. Παναγιότης μεγάλως λυπηθεῖσα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀοιδίμου **Γρηγορίου Ἀνανιάδου,** ἀνδρὸς γνωριμωτάτου ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ, συμβάντι τῷ Μ. Σαββάτῳ ἀπέστειλε τὸν Μ. Σύγκελλον ἵνα ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸν κατὰ τὴν κηδείαν, μεγαλοπρεπῶς τελεσθεῖσαν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ὁ ἀείμνηστος ἀνήρ, ἀληθὴς ὑπογραμμὸς τιμίου ἐμπόρου, διεκρίνετο διὰ τὰ ἀκραιφνῆ υἱικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ τὸν ἀνυπόκριτον σεβασμὸν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἧς ἐγένετο τέκνον φιλόστοργον καὶ περιπόθητον. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διαμείνας ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπεσπάσατο τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν αὐτόθι διὰ τὴν τιμιότητα καὶ τὴν περὶ τὰς συναλλαγὰς ἀξιομίμητον ἀκρίβειαν αὐτοῦ.

Ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Π. εὐηρεστήθη ἵνα ἀντιπροσωπευθῇ διὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου καὶ κατὰ τὴν κηδείαν τῆς **Αἰκατερίνης Ἰσαακίδου,** ἀδελφῆς τοῦ σεβασμιωτάτου ἁγίου Βερροίας Κωνσταντίου, ἧς ἡ κηδεία ἐγένετο τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα προεξάρχοντος τοῦ σεβασμ. ἁγίου Ἀμασείας.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Μεγάλη δωρεὰ Γρηγορίου Μαρασλῆ

Ὅτε κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ἐτίθετο ὁ θεμέλιος λίθος τῆς ἐν Φαναρίῳ Πατριαρχικῆς Ἀστικῆς, Σχολῆς ἡ ἐπὶ ζηλωτῇ δραστηριότητι καὶ φιλομούσῳ ζήλῳ διακρινομένη Ἐφορεία αὐτῆς, συγκειμένη ἐκ τοῦ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου Χρυσοστόμου, Προέδρου, τοῦ ἐξοχωτ. Ἀβραὰμ Βαπορίδου ἐφέντη, Ἀλεξάνδρου Μελαγχροινοῦ, Νικολάου Βασιλειάδου καὶ Χρήστου Παπαϊωάννου, ἐν τῷ κατὰ τὴν τελετὴν ἐκείνην λόγῳ αὐτῆς ἔλεγε σὺν ἄλλοις ὅτι «ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ θεία Προνοίᾳ ἀνεγειρομένη Πατριαρχικὴ Ἀστικὴ Σχολὴ ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἔθνους». Καίτοι δὲ τοιαύτην κατὰ πρῶτον διετύπωσεν ἀρχὴν ἡ Ἐφορεία, οὐχ ἧττον τὸν νοῦν αὐτῆς καὶ τὸ βλέμμα εἶχεν ἐστραμμένα πρὸς τὸν ἐν Ὀδησσῷ μεγάτιμον ὁμογενῆ, τὸν διαπρεπῆ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων προστάτην, τὴν Α. Ε. Γρηγόριον τὸν Μαρασλῆν. Ἐφ' ᾧ καὶ θάρρει πλήρει ἐλαυνομένη ἀπηύθυνε τότε πρὸς τὴν Α. Ε. τὴν προσήκουσαν ἐπιστολὴν ἐπικαλουμένη τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου ἀρωγὴν καὶ γενναίαν συναντίληψιν Αὐτῆς.

Ἡ ἔκκλησις αὕτη τῆς Ἐφορείας πρὸς τὰ ἀριγνώτως φιλόμουσα αἰσθήματα τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος ἔπεσεν, ὡς γνωστόν, εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ ἀπήνεγκε τὸν προσδοκώμενον καρπόν. Ἡ Α. Ε. ἀρίδηλα καὶ αὖθις διατρανοῦσα τεκμήρια φιλομουσίας διεβίβασεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐφορείας Μ. Πρωτοσύγκελλον Χρυσόστομον τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν:

Πανοσιολογιώτατε ἅγιε Μέγα,

Τὰ τίμια γράμματα τῆς 14ης Ἰανουαρίου, δι' ὧν ἐτίμησέ με ἡ Ὑμετέρα Πανοσιολογιότης ὡς καὶ τὰ λοιπὰ σεπτὰ μέλη τῆς Ἐφορείας τῆς Πατριαρχικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς, ἐν καιρῷ ἐκομισάμην καὶ ἐπισταμένως ἀνέγνων. Ἂν δὲ σήμερον μόνον ἀποκρίνωμαι, σύγγνωτέ μοι τὴν βραδύτητα οὐχὶ ἐξ ὀλιγωρίας βεβαίως προελθοῦσαν, ἀλλ' ἐκ τοῦ πόθου, ὃν εἶχον νὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν Ὑμῶν, ἥτις ἦτο καὶ ἐμή.

Χαίρω δ' ὅτι δύναμαι σήμερον νὰ ἐκπληρώσω τὸν πόθον τοῦτον καὶ ν' ἀναγγείλω Ὑμῖν ὅτι ἄσμενος ἀναδέχομαι νὰ προσέλθω καὶ αὐτὸς συναντιλήπτωρ πρὸς συντέλεσιν ἔργου ἐθνικοῦ.

Ἀλλὰ περὶ τούτου μὲν ἐκτενέστερον θὰ γράψῃ ὁ κύριος Χ" Κώνστας, ἐγὼ δὲ εὐχαριστῶν Ὑμῖν τε, Πανοσιολογιώτατε ἅγιε Μέγα, καὶ τοῖς σεπτοῖς συνεφόροις, ὅτι ἔδοτέ μοι καιρὸν νὰ πράξω τι σύμφωνον πρὸς τὴν ἐγκάρδιον

ἐπιθυμίαν μου, προσαγορεύω μὲν πάντας, ἀσπάζομαι δὲ τὴν δεξιὰν Ὑμῶν καὶ διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος
ταπεινὸς καὶ πρόθυμος δοῦλος
ΓΡ. ΜΑΡΑΣΛΗΣ.

Ἐν Ὀδησσῷ, τῇ 1 Ἀπριλίου 1900.

Πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον
Μέγαν Πρωτοσύγκελλον
κὺρ Χρυσόστομον.

Ἡ γενναιόφρων αὕτη δωρεὰ τῆς Α. Ε. ποθούσης ἵνα «στήσῃ ἐν τῇ περιβλέπτῳ τοῦ Κωνσταντίνου πόλει μνημεῖον ἀΐδιον καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα», καθ' ἃ ὁ ἐλλογιμώτατος Χ'' Κώνστας ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐφορείαν λέγει, πληρώσασα τήν τε Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ πάσας τὰς περιοίκους συνοικίας χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπεσπάσατο νέους τίτλους ἐθνικῆς πρὸς τὸν φιλογενέστατον καὶ φιλομουσότατον ἄνδρα εὐγνωμοσύνης. Ἡ δὲ Ἐφορεία τῆς Σχολῆς ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς ἐψηφίσατο ἵνα ἡ Σχολὴ εἰς τιμὴν τοῦ γενναιόφρονος δωρητοῦ ἀποκληθῇ «**Πατριαρχικὴ Ἀστικὴ Σχολὴ Μαρασλῆ**».

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν ἀνεξάντλητον ἐν ἔργοις ἐθνικοῖς φιλογενέστατον ὁμογενῆ, ἡ Ἐκκλησία διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος ἐξέφρασε τὴν πλήρη αὐτῆς εὐαρέσκειαν καὶ διεβίβασε τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας εὐξαμένη ὅπως καὶ ἄλλα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντα φιλόστοργα τέκνα αὐτῆς μιμῶνται ἑκάστοτε τὰ παραδείγματα τῆς Α. Ἐξοχότητος, ἥτις καὶ μακρὰν ζῶσα διατελεῖ οὐχ ἧττον ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, εὐγνωμόνως ἀποδεχόμεναι ἑκάστοτε τὰς εὐεργεσίας τοῦ πλούτου τῶν φιλογενῶν καὶ φιλομούσων αἰσθημάτων Αὐτῆς. Τὴν ἀΐδιον δὲ εὐγνωμοσύνην αὐτῆς ἐξέφρασε διὰ θερμῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν δωρητὴν καὶ ἡ τοσοῦτον εὐτυχὴς ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῆς γενομένη Ἐφορεία τῆς εἰρημένης Σχολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἐγκύκλιος Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ
περὶ τοῦ Μ. Ὡρολογίου.

Ἀριθ. Πρωτ. 1978.

Κωνσταντῖνος ἐλέῳ Θεοῦ κτλ.

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα κτλ. Συντελεσθεῖσα αἰσίως ἐξῆλθεν ἤδη εἰς φῶς ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου καὶ πρόκειται εἰς χρῆσιν τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν, τοῦ εὐαγοῦς κλήρου καὶ τοῦ χριστωνύμου πληρώματος καὶ ἡ τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ Πατριαρχικὴ ἔκδοσις, τὸ πρῶτον νῦν καθ' οὕτως ἄμεσον πρόνοιαν καὶ ἐποπτείαν τῆς Ἐκκλησίας γενομένη. Τὴν ἔκδοσιν τοίνυν ταύτην, πέμπτον σὺν Θεῷ, μετὰ τὸ Τυπικόν, τὴν Σύνοψιν, τὸ Προσευχητάριον καὶ τὸ Ἱερατικόν, οὖσαν ἔργον ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ἀπὸ ἐτῶν ἀρξαμένης καὶ αἰσίως χωρούσης Πατριαρχικῆς ἐκδόσεως ἁπάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ἀσμένως διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου ἐξαγγέλλοντες, προτρεπόμεθα καὶ παρακελευόμεθα συνοδικῶς, ὅπως τοὐντεῦθεν αὕτη, ὡς ἔκδοσις ἐγκεκριμένη καὶ ἄμεσος τῆς Ἐκκλησίας, προτιμᾶται εἰκότως ἁπανταχοῦ καὶ ὑπὸ πάντων πάσης ἄλλης ἐκδόσεως, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ καὶ λόγῳ ἀκριβείας περὶ τὰς γραφὰς καὶ λόγῳ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν ἐπιμελείας περὶ τὸν τύπον, τὸν χάρτην καὶ τὰς εἰκόνας, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ λόγῳ τοῦ εὐώνου τῆς τιμῆς, ὡρισμένης εἰς δεκαοκτὼ μόνον γρόσια δι' ἕκαστον φιλοκάλως καὶ στερεῶς δεδεμένον σῶμα, αὕτη κατὰ πολὺ ὑπερφέρει τῶν οἱωνδήποτε ἐν χρήσει ἄχρι τοῦδε ἐκδόσεων. Ἐπιδηλοῦντες δ' ὅτι ἡ πώλησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου βιβλίου ἀνετέθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖον Δεπάστα-Σφύρα-Γεράρδου, αἰτούμεθα αὐτῇ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος.

,απ' Μαρτίου κη'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ
ἀγαπητὸς ἀδελφὸς

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἁγίων συνοδικῶν ἀρχιερέων)

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ τοῦ ΣΧΟΛΑΡΙΟΥ

Περὶ τῆς ἀφῆς τοῦ Κυριακοῦ σώματος,
ὅπως τῇ μὲν Μαγδαληνῇ ἐκωλύετο,
ἐπετράπη δὲ τῷ Θωμᾷ.

Ἐκδίδοται τὸ πρῶτον νῦν
ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 35 χειρογράφου τῆς Βιβλιοθήκης
τοῦ ἐνταῦθα Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου
ὑπὸ
ΧΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Πολλοὶ μὲν τῶν διδασκάλων ἀναγωγικῇ διανοίᾳ συμβιβάζουσι τὴν εἰρημένην διαφορὰν ἐν τῷ τῇ μὲν Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ τὴν ἀφὴν εἴργεσθαι τῆς ἁγίας τοῦ Δεσπότου ἡμῶν σαρκὸς διὰ τὸ μήπω ἀναβεβηκέναι, τῷ δὲ ἀποστόλῳ Θωμᾷ τὴν τοιαύτην ἀφὴν ἐπιτρέπεσθαι καὶ πρὸ τῆς ἀναβάσεως. Ἡμεῖς δὲ τοῖς διδασκάλοις συνᾴδοντες ἐκείνοις, ὅμως δεῖν ἡγούμεθα καὶ τῇ καθ' ἱστορίαν ὁδῷ τούς τε εὐαγγελιστὰς ἐν τοῖς περὶ τούτου λόγοις συμφώνους δεῖξαι καὶ τὸν ἡμέτερον Δεσπότην θεοπρεπῶς ἑαυτῷ συνᾴδοντα τὴν αὐτοῦ σοφίαν καὶ τὴν αὐτοαλήθειαν. Δεῖ τοίνυν προσέχειν ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν οὐκ ἀπέτρεψε τὴν Μαγδαληνὴν ἅπτεσθαι αὐτοῦ πρὶν αὐτὸν ἅψασθαι, οὐ γὰρ ἂν ἔμελλεν ἅπτεσθαι ἀποτρεπομένη, ἀλλ' ἐπειδὴ ἥψατο αὐτοῦ πρότερον· δῆλον γὰρ ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὴ γυναικῶν ἐκράτησε

τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς λέγει Ματθαῖος. Ἐκεῖναι γὰρ ἐγνώρισαν μὲν εὐθὺς ὀφθέντα τὸν Ἰησοῦν, ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ φαινομένων τῆς σαρκὸς γνωρισμάτων ἁπάντων αὐτὸν οὖν συμβάλλουσαι, ἐδίσταζον ὅμως τοῖς λογισμοῖς, μὴ φάσματι εἴη καὶ οὐκ ἀληθείᾳ, τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος ὑποσαλευόμεναι· ὅθεν οὐδὲ προσεκύνησαν πρὶν ἅψασθαι· ὡς δὲ πρῶτον ἐκράτησαν ταῖς χερσὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, τῇ ἀφῇ γνοῦσαι τὴν ὄψιν ἀληθῆ τε εἶναι καὶ ἔμπρακτον, τότε λοιπὸν εὐθὺς προσεκύνησαν. Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν κωλῦσαι μὲν αὐτὰς οὐκ ἠξίωσεν, ἵνα μὴ καὶ τὸν δισταγμὸν αὐταῖς ὑπαυξήσειεν· πῶς δ' ἂν καὶ ἐκώλυεν αὐτὸς ὁ τῷ Θωμᾷ μετὰ πολλῆς ἀδείας τὴν ἀφὴν ἐπιτρέψας, ὡς ἂν τῆς ἀπιστίας αὐτὸν ἀπαλλάξειεν; ἀπέτρεψε δὲ τὴν Μαγδαληνὴν μετὰ τὴν ἀφήν, ὡς οὐκ ἐξ ἀπιστίας οὕτω πεποιηκυῖαν, ἀλλ' ὅτι τῇ ἐκ τῆς ἀφῆς πληροφορίᾳ τὸν δισταγμὸν καθάπαξ λύειν ἠθέλησεν, ἔμφρων οὖσα πάνυ καὶ προσοχῆς γέμουσα· ἀντὶ γὰρ τῶν ἑπτὰ τῆς πονηρίας πνευμάτων, ὧν ἀπηλλάγη, τῶν ἑπτὰ τοῦ ἀγαθοῦ πνεύματος ἐπεπλήρωτο χαρισμάτων· ὅθεν ὁ ταύτης δισταγμὸς βελτίων ἦν εἰς πίστεως λόγον τῆς τοῦ Θωμᾶ δυσπιστίας ὕστερον καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἀποστόλων σκληροκαρδίας. Διόπερ ἐκείνοις μὲν ἐπαχθέστερος ὤφθη, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν· καὶ πολλῷ χεῖρον ἠπίστει τῶν ἄλλων Θωμᾶς, ὅτι μηδὲ τοῖς συντρόφοις καὶ συμμαθηταῖς ἰδοῦσιν εἶχε πιστεύειν· τῷ δὲ τῆς Μαγδαληνῆς ἦν δισταγμῷ μετριώτερος· ὅθεν οὐδὲ ἀπιστίαν ὠνείδισεν, ἀλλὰ παρέλκουσαν ἔδειξε τὴν ἀφήν. Τί γὰρ ἔδει σέ, φησίν, ἅπτεσθαί μου καὶ μὴ ταῖς πολλαῖς μου περὶ τῆς ἀναστάσεως ἐπαγγελίαις προστιθεῖσαν νῦν τὴν ἄλλην τῶν τῆς σαρκὸς γνωρισμάτων συνήθειαν ἀδιστάκτως προσκυνῆσαί μοι καὶ πρὶν κρατῆσαι τοὺς πόδας; εἰ δὲ καὶ ἧψω, μὴ διὰ τὴν ἀφὴν μόνον πίστευε, μηδ' ὡς ἁψαμένη λοιπὸν ἔχε, τουτὶ γὰρ τὸν τῆς πίστεως ἀμβλυνεῖ σοι καρπόν. Ὅτι δ' οὐ κωλύοντος τὴν ἀφήν, ἢ γὰρ ἂν ἐκώλυε πρότερον, ἀλλὰ δεικνύοντος μόνον παρέλκουσαν, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἀφῆς πεῖραν τῆς ἀληθείας ἦν τὸ Μή μου ἅπτου, τὸ ἐπαγόμενον δείκνυσιν Οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου. Ὁ γὰρ τὰ πάθη τῶν ἀνθρωπίνων διανοιῶν εἰδὼς Ἰησοῦς, ὡς ὑπό τινος εὐλόγου δοκοῦντος αὐτῇ λογισμοῦ πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἀφῆς βεβαίωσιν κινηθείσης, ἀνέπτυξέ τε τὸν λογισμὸν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποτροπὴν εἰς μείζω βεβαίωσιν τῆς ἐν αὐτῇ πίστεως καὶ μετὰ πολλῆς ἔλυσεν αὐτὸν εὐμενείας, ὡς ἀκριβείας ὄντα μᾶλλον, οὐκ ἀπιστίας καρπόν. Ἐδίσταζες γάρ, φησίν, οὐ περὶ τῆς ἐμῆς ἀναστάσεως, ἣν πολλάκις ἤκουες ἐμοῦ τοῖς μαθηταῖς προλέγοντος διαρρήδην, ἀλλ' ὅτι τῇ γῇ προσκαρτεροῦντα καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν εἶδες· ὁ γὰρ πρὸς τῇ γῇ βίος (ὁ) ἐμὸς κατὰ τὸν πρόσθεν χρόνον ἦν ἀναγκαῖος, ἵνα τὸ τῆς οἰκονομίας πληρωθείη μυστήριον, ἀναστάντι δὲ νῦν ὁ οὐράνιος χῶρος μόνος πρέπων ἐστίν. Ἴσθι τοίνυν, ὦ γύναι, καλῶς ὅτι τὸ μὲν ἀναβῆναί με πρὸς τὸν πατέρα μου, τοῦτο τέλος ἐστὶ καὶ καρπὸς τῆς ἐμῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς πρὸς τῇ γῇ διατριβῆς οὐκέτι χρείαν ἔξω λοιπόν· προσεδρεύω δ' ἔτι τῇ γῇ καὶ πρὸς τὸν ἐμὸν οὔπω ἀναβέβηκα πατέρα, τινῶν ἀναγκαίων ἕνεκα, ὧν γενομένων, εὐθὺς ἀναβήσομαι. Σὺ μὲν οὖν καὶ πρὸ τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως ἔλυσας τὸν δισταγμὸν σεαυτῇ τῷ κρατῆσαί με τοὺς πόδας· ἐγὼ δέ σοι καὶ τὸν λογισμὸν ἐφανέρωσα τοῦ σοῦ δισταγμοῦ καὶ τὴν τούτων δέδωκα λύσιν, ὅτι οὐχ ὡς μηδ' ὅλως ἀναβησόμενος, ἀλλ' ὡς μήπω ἀναβεβηκὼς σοί τε φαίνομαι καὶ ἄλλοις φανοῦμαι. Ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ ἐμοὶ διστάζειν μέλλουσι μαθηταί, τοῦτ' οἶδα καλῶς, ὡς καὶ τὸν σὸν ἔγνωκα λογισμόν, καὶ ἰδόντες με δόξουσι πνεῦμα θεωρεῖν, τῇ τοῦ πράγματος ὑπερβολῇ μήπω προσέχειν δεδυνημένοι, καλόν ἐστιν ἀπαγγεῖλαί σε καὶ ἐκείνοις ὡς ἀνέστην μὲν καὶ ὡς ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου· οὐκέτι γὰρ ἡ γῆ τόπος ἐμός, ἵνα μὴ κἀκεῖνοι τῷ σῷ λογισμῷ κεκινημένοι πλέον διστάσωσιν· ἀλλὰ δεῖ με πρῶτον αὐτοῖς ἐντυχεῖν καὶ διαταξάμενον ὧν χρεία πρὸς τὴν δι' αὐτῶν γενησομένην ὑπουργίαν τῆς θείας οἰκονομίας πρὸς τὴν παγκόσμιον σωτηρίαν, οὕτως εὐθὺς ἀναβαίνειν πρὸς τὸν πατέρα. Ἀπελθέτωσαν οὖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται, παρασκευασθήτωσαν δὲ καὶ τῇ σῇ ἀγγελίᾳ. Αὕτη ἐστὶν ἡ τῶν εὐαγγελιστῶν συμφωνία κἀνταῦθα, ἧς οὐδὲν ἀκριβέστερον. Δεῖ δὲ καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰδέναι ὅτι καθάπερ πρότερον ὁ Δεσπότης ἡμῶν συνεχώρησε τὴν δειλίαν τῷ Πέτρῳ καὶ τὴν δι' αὐτὴν ἄρνησιν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς τε γνώμης τοῦ Πέτρου καὶ τῶν δι' αὐτῆς ὠφεληθησομένων, ἐπιεικοῦς γινομένης τοῖς ἁμαρτάνουσι τῇ μνήμῃ τοῦ οἰκείου πτώματος, οὐδὲ συνεχώρησε μόνον, κωλῦσαι δυνάμενος, ἀλλὰ καὶ προεῖπε σαφῶς, οὕτω καὶ τῇ Μαγδαληνῇ τὸν δισταγμὸν συνεχώρησε καὶ τοῖς μαθηταῖς τὴν ἀπιστίαν καὶ πλέον τῶν ἄλλων Θωμᾷ, εἰς μείζω βεβαίωσιν τῆς αὐτῶν πίστεως καὶ τῶν δι' αὐτῶν μελλόντων πιστεύειν. Ὅθεν οὐδ' ἐκόλασε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, ἀλλ' ὠνείδισε μόνον, καὶ τῷ Θωμᾷ τὴν ἀφὴν ἐπιτρέψας καὶ πρὸ τῆς ἀφῆς ἑαυτὸν ταῖς ὄψεσιν ἐκείνου γενομέναις ἐγγὺς ἐφανέρωσεν, (ὥστε) ἰδόντα τὴν ζητουμένην ὑπ' αὐτοῦ διάθεσιν τῶν σημείων ἐν τῇ σαρκὶ τοῦ Χριστοῦ μηκέτι λοιπὸν ἀμφιβάλλειν. Καὶ τὴν Μαγδαληνὴν οὐκ ἐκώλυσε τῶν ποδῶν ἅψασθαι, ἀλλὰ μόνον ἐμέμψατο κρατήσασῃ, ὡσεὶ μὴ ποιησαμένῃ ταύτην τὴν πεῖραν, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ δισταγμοῦ πρὸς μείζω ταύτης εὐεργεσίαν καὶ πληροφορίαν διέλυσεν. Οὕτως ᾔδει μὲν τότε τοὺς ἀποστόλους οὐ προσέξοντας (τῇ) τῆς Μαγδαληνῆς εὐθὺς ἀγγελίᾳ, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων, οἵτινες ἔλεγον αὐτοῖς ἰδεῖν ἀναστάντα καὶ ἀκοῦσαί σφισιν ὡμιληκότα, ἀλλ' ἡ τοιαύτη σκληροκαρδία τῷ δοκεῖν ὀνειδιζομένη πρὸς ἄλλην αὐτῶν συστολὴν συνεχωρεῖτό τε αὐτοῖς, ὡς δυναμένου λύειν, εἴπερ ἐβούλετο, καὶ ᾠκονομεῖτο παρ' αὐτοῦ, πάντα δυναμένου καλῶς, πολλοὺς μὲν εἰ-

ναι τοὺς ἀγγέλλοντας, αὐτοὺς δὲ μὴ προσέχειν εὐθὺς αὐτοῖς, ἄχρι τῆς ἀμέσου καὶ φανερωτάτης αὐτοῦ θεωρίας τε καὶ ἀφῆς καὶ ὁμιλίας καὶ συνεστιάσεως καὶ θαυμάτων καὶ τῶν ἱερῶν ἐκείνων διαθηκῶν καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς, ὁρώντων, ἀνόδου πρὸς οὐρανόν. Ὠκονόμει δὲ ὁ Δεσπότης ἡμῶν ταῦτα εἰς μείζω τῆς κατ' αὐτὸν ἀληθείας βεβαίωσιν οὐ τοῖς κηρύττειν μέλλουσι μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῶν αὐτῷ προσάγεσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ὧν εἵνεκα τῆς σωτηρίας τῆς παραδοξοτάτης ἠνέσχετο ταπεινώσεως. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΒΙΒΛΙΟΛΟΓΙΑ

Theodore and Wilfrith by the Right Rev. G. F. Browne, D. D., D. C. L., *ἤτοι Θεόδωρος καὶ Οὐιλφριδ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου* G. F. Browne, *διδάκτορος τῆς Θεολογίας καὶ τοῦ Δικαίου, ἐν Λονδίνῳ 1897, σελ, 303 εἰς 8ον.*

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον δημοσιεύονται ἐν κομψῷ τομιδίῳ, ἐσχάτως περιελθόντι εἰς χεῖρας ἡμῶν, ὀκτὼ ἀναγνώσματα τοῦ σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Βριστόλης κ. G. F. Browne πραγματευόμενα περὶ τῆς κατὰ τὸν Ζ' αἰῶνα ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας, ἐν ᾗ ἐπιφανῆ κατέχουσι θέσιν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κανταουρίας Θεόδωρος καὶ ὁ ἐπίσκοπος Ὑόρκης Οὐιλφριδ.

Ἐκ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων χειρογράφων γινομένης λεπτομεροῦς ἀφηγήσεως τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ συγγραφεὺς συνάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας πάντοτε ὑπῆρξεν ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς Δυτικῆς, τοῦθ' ὅπερ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται τῷ ἕλληνι Θεοδώρῳ, καὶ ὅτι συνεπῶς αἱ ἐπ' αὐτῆς κυριαρχικαὶ ἀξιώσεις τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας τυγχάνουσι πάντη ἀβάσιμοι.

Σύντομος περίληψις τοῦ ἔργου τούτου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου κ. Browne, ὅστις καὶ ἄλλα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας ἔργα ἐδημοσίευσε, παρατίθεμεν ἐνταῦθα φρονοῦντες ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου ἀρκούντως ἐνδιαφέρει τοὺς ὀρθοδόξους ἐν γένει κληρικοὺς καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἡμετέρους.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κανταουρίας Deusdedit διάδοχος αὐτοῦ ἐξελέγη ὁ ἱερεὺς Wighard, ὅστις, μὴ οὔσης δυνατῆς τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ἕνεκα πολιτικῶν λόγων, ἐστάλη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς Ῥώμην, ἔνθα ὅμως ἀπεβίωσε πρὶν ἢ χειροτονηθῇ. Ὁ πάπας τότε καθ' ἣν εἶχεν ἐξ Ἀγγλίας ἐντολὴν ἀντ' αὐτοῦ ἐξελέξατο Ἀρχιεπίσκοπον Κανταουρίας τὸν Ἀφρικανὸν Ἀδριανὸν καὶ τούτου μὴ δεχθέντος τὸν ἕλληνα Θεόδωρον, μοναχὸν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, σπουδάσαντα τὴν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν φιλολογίαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἄγοντα τὸ 66 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρεπιδημοῦντα δ' ἐν Ῥώμῃ.

Ὁ Θεόδωρος χειροτονηθεὶς τῇ 26 Μαρτίου 668 διετέλεσεν ἀρχιεπίσκοπος Κανταουρίας ἐπὶ 21 ἔτη, 9 μῆνας καὶ 22 ἡμέρας, ἀνεκτιμήτους προσενεγκὼν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας, ἧς ὑπῆρξεν ὁ σπουδαιότερος διοργανωτὴς καὶ θεμελιωτής.

Πρώτιστον μέλημα αὐτοῦ ἀφικομένου εἰς Ἀγγλίαν τῇ 27 Μαΐου 669 ὑπῆρξεν ἡ διάδοσις τῆς παιδείας, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, βοηθὸν ἔχων καὶ τὸν συνοδεύσαντα αὐτὸν εἰς Ἀγγλίαν Ἀδριανὸν τὸν Ἀφρικανόν, συνέστησε διαφόρους σχολάς, ἐξ ὧν περιώνυμος κατέστη ἡ τῆς Κανταουρίας. Εἶτα διωργάνωσε τὰ τῆς λατρείας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τὰ τῆς διοικήσεως αὐτῆς, συγκαλέσας ἐν ἔτει 673 σύνοδον ἐν Hertford, ἥτις ἐξέδωκε 10 κανόνας κανονίζοντας τὴν διοίκησιν τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐντελῶς ἀνεξαρτήτου Ἐκκλησίας. Ἐκτὸς τῆς συνόδου ταύτης συνεκάλεσεν ἐν ἔτει 680 καὶ ἑτέραν κατὰ τοῦ μονοθελητισμοῦ, παραδεξαμένην τὴν διδασκαλίαν τῶν 5 Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ πάπα Μαρτίνου συγκληθείσης. Παραδόξως ἡ σύνοδος αὕτη τῶν ἄγγλων ἐπισκόπων παρεδέξατο τὴν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπόρευσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς Ἀγγλίαν ἀφικόμενος ὁ Θεόδωρος εὗρεν 7 μὲν ἐπισκοπάς, ἀλλὰ τρεῖς μόνον ἐπισκόπους, χάριν δὲ τῆς καλῆς τῆς Ἐκκλησίας διοικήσεως ἐρρύθμισεν ἄλλως τὰ τῶν ἐπισκοπικῶν περιφερειῶν, ἱδρύσας 17 ὅλας ἐπισκοπὰς καὶ διορίσας ἐπισκόπους εἰς πάσας.

Πρὸ τοῦ Θεοδώρου, θανόντος τῇ 19 Σεπτεμβρίου 690, ἐν ἡλικίᾳ 88 ἐτῶν, οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἀγγλίας ἐθεωροῦντο ὡς ἐπίσκοποι ῥωμαῖοι, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ μετεβλήθησαν εἰς ἄγγλους ἐπισκόπους, λαβόντες οὕτω ἐθνικὸν χαρακτηρισμὸν καὶ ἀποκτήσαντες χάρις τῷ Θεοδώρῳ τελείαν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ παπικοῦ ζυγοῦ.

Ὁ Wilfrith δὲν φαίνεται ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ὁ Θεόδωρος ἀρχῶν ἐκκλησιαστικῆς ἀνεξαρτησίας. Οὗτος μεταβὰς ἐν μικρᾷ ἡλικίᾳ εἰς Ῥώμην καὶ τυχὼν πολλῶν περιποιήσεων συμπαθῶς πάντοτε διέκειτο πρὸς τοὺς δυτικούς. Ἐκλεγεὶς ἐπίσκοπος Ὑόρκης ἐν ἔτει 664 ὁ Wilfrith ἐστάλη πρὸς χειροτονίαν εἰς Γαλλίαν, βραδύνας δ' ὑπερμέτρως νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀγγλίαν ἀντικατέστη δι' ἄλλου. Ἀλλ' ἐν ἔτει 669 κατώρθωσε ν' ἀποκατασταθῇ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του, ἣν ἐπὶ 9 ἔτη συνεχῆ ἐποίμανε πολλὰ καὶ οὗτος μογήσας ὑπὲρ τῆς παιδείας καὶ πολλὰς σχολὰς ἱδρύσας, ἐν αἷς καὶ ἡ τῆς Ὑόρκης ἡ μέχρι σήμερον ἀκμάζουσα· διαστὰς δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Ecgfrith ἐξεδιώχθη ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ἐν ᾗ ὁ Θεόδωρος ὡς πρῶτος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπισκόπων διώρισε 3 ἑτέ-

ρους ἐπισκόπους. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Θεοδώρου μεταβὰς εἰς Ρώμην ὁ wilfrith ὑπέβαλεν ἔφεσιν τῷ Πάπᾳ, ὅστις ἐξέδωκεν ἀπόφασιν ὑπὲρ αὐτοῦ. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην οὐδόλως ἐσεβάσθησαν οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ, οἵτινες τοὐναντίον ἕνεκεν τῆς ἐκκλήσεως τοῦ Wilfrith εἰς Ρώμην ἐφυλάκισαν αὐτὸν ἐπὶ μῆνας 9 καὶ ἐξεδίωκον αὐτὸν μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν αὐτοῦ πανταχόθεν. Ἐν τούτοις ὁ wilfrith καὶ καταδιωκόμενος δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζηται ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ παρὰ τοῖς κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ὑπάρχουσιν ἔτι μὴ χριστιανοῖς ἄγγλοις.

Τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ταύτας ἐκτιμῶν καὶ ὁ Θεόδωρος προσεκάλεσεν αὐτὸν ἐν ἔτει 686 πρὸς συμφιλίωσιν, συνέπεια τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ ἀποκατάστασις τοῦ wilfrith εἰς τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ, ἣν ἐποίμανε μέχρι τοῦ ἔτους 691, ὅτε διαστὰς πάλιν πρὸς τὸν βασιλέα Aldfrith ἐξεβλήθη ἐξ αὐτῆς. Πρὸς ἐξέτασιν τῆς νέας ταύτης ἔριδος συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κανταουρίας διαδόχου τοῦ Θεοδώρου σύνοδος, ἥτις ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀποβολῆς τοῦ wilfrith ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑπέβαλε καὶ αὖθις οὗτος ἔφεσιν εἰς Ρώμην, ἥτις τὴν φορὰν ταύτην, ἀποφυγοῦσα νὰ ἐκδώσῃ ὁριστικὴν ἀπόφασιν ὡς πρότερον, ἀπεφήνατο ἵνα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κανταουρίας μετὰ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπισκόπων ἀναθεωρήσωσι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ διακανόνισις αὐτῆς ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατος ἐν Ἀγγλίᾳ ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν εἰς Ρώμην πρὸς ὁριστικὴν λύσιν.

Συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συνῆλθεν ἐν Ἀγγλίᾳ σύνοδος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως Aldfrith, ἐν ᾗ ὁ μὲν τότε βασιλεὺς Eadulf καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ἀπεφήναντο ὑπὲρ τῆς συμβιβαστικῆς λύσεως, συμφώνως τῷ ὑποδεικνυομένῳ ὑπὸ τοῦ Πάπα συμβιβασμῷ, εἰς τὴν γνώμην ὅμως ταύτην ἀντέστησαν οἱ ἐπίσκοποι, ἐμμείναντες εἰς τὰ προαποφασισθέντα, οὐδόλως θεωρήσαντες ἑαυτοὺς δεδεσμευμένους ἐκ τῆς τοῦ Πάπα ἀποφάσεως καὶ ἐπιεικῶς δόντες εἰς τὸν wilfrith μικρόν τι μόνον μέρος τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, ὅπερ ἐδέξατο οὗτος καὶ ἐν ᾧ ἀπεβίωσε.

Τὴν δρᾶσιν ταύτην ἀμφοτέρων τῶν ἀρχιερέων καὶ τὰ λαβόντα χώραν μεταξὺ αὐτῶν διὰ μακρῶν ἐκτίθησιν εἰς τὰ 7 πρῶτα κεφάλαια τοῦ προκειμένου ἔργου ὁ συγγραφεύς, ἀρυόμενος τὰς πληροφορίας αὐτοῦ ἐκ διαφόρων χειρογράφων, ἐξ ὧν ἐν τούτοις δὲν διαλευκαίνονται πολλὰ σπουδαῖα ἱστορικὰ ζητήματα. Ἐν τῷ 8ῳ δὲ κεφαλαίῳ πραγματεύεται περὶ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς ἐν αὐτῇ διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ὡς ἐκ τοῦ ὅλου ἔργου ἐξάγεται σκοπὸς τοῦ συγγραφέως εἶναι ν' ἀποδείξῃ ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους τούτους αἰῶνας οὐδέποτε ὑπῆρξε σχέσις ἐξαρτήσεως μεταξὺ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, αἵτινες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πλείστας εἶχον πρὸς ἀλλήλας διαφορὰς καὶ καθαρῶς ἐκκλησιαστικὰς καὶ διοικητικὰς καὶ ὅτι ἡ διατήρησις τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ παπικοῦ ζυγοῦ ὀφείλεται εἰς τὸν διοργανισμόν, δι' οὗ ἐπροίκισεν αὐτὴν ὁ ἕλλην Θεόδωρος, ὅστις, καίτοι ἐκ Ρώμης ἐστάλη εἰς Ἀγγλίαν, διεκυβέρνησεν ἐν τούτοις τὴν Ἀγγλικὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἐντελῶς ἀνεξάρτητον, οὐδέποτε ἐπιτρέψας ἀνάμιξιν τοῦ Πάπα εἰς τὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει. Ἐν τῇ λατρείᾳ, τῇ πειθαρχίᾳ καὶ τῇ διοικήσει ἐν γένει ὁ Θεόδωρος ὡς ἕλλην ἐν πολλοῖς εἰσήγαγε τὴν τάξιν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, οὗ ἕνεκα κατὰ τὸν συγγραφέα σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας, καίτοι διισταμένη πρός τε τὴν Δυτικὴν καὶ πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, προσεγγίζει πλεῖον τῇ Ἀνατολικῇ ἢ τῇ Δυτικῇ.

Μ. Γ. ΘΕΟΤΟΚΑΣ

δικηγόρος

Δήλωσις.

Παντὸς παραπλησίου πρὸς τὸ ἀνωτέρω πονήματος γίνεται ἡ προσήκουσα βιβλιοκρισία ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» ἀποστελλομένου ἀντιτύπου τῇ Συντάξει.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Προσκαλεῖται ὁ Ἰωάννης Μιχ. Παπᾶ Γεωργίου κτίστης, ὑπήκοος Ὀθωμανός, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ χωρίου Μενετῶν Καρπάθου, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς ὅπως τὴν πρώτην Παρασκευὴν καὶ ὥραν τῆς 7ης ἡμέρας τουρκιστί, μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρπάθου αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου του ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Φραγκουλιᾶς Πολυχρονίου Διάκο Μιχάλη ἐκ τοῦ χωρίου Μενετῶν ἐπὶ διαζεύξει καὶ ἀποτίσεως διατροφῆς. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένης Ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια.» 3

Ἐν Καρπάθῳ, τῇ 16. Δεκεμβρίου 1899.

Ὁ Πρόεδρος.

Ὁ Γενικὸς τοῦ Μητροπολίτου Ἐπίτροπος.

Παπᾶ Ἰωάννης Γ. Μυκονιάτης.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως **βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πινάκων, ἀγγελτηρίων, ἐπισκεπτηρίων** καὶ παντὸς εἴδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικήν, τὴν τουρκικὴν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

НБ ОНУ 878860 07/04/23

Наукова бібліотека Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

1948

П.III-726255